

Tibola Imre: Szent Kvirin szombathelyi emlékezete Szombathelyi Egyházmegyei Kalendáriumában 2009.

Ezen a vidéken, ahol ma élünk, az egykori Pannónia Superior területére, a rómaiak révén jutott el a kereszténység. Az ásatások során előkerült leletek bizonyítják, hogy már a Krisztus halálát követő évtizedekben, illetve a III. - IV. században, e virágzó római colonia-ban, szervezett egyházközösségekben éltek a keresztények.

Találunk feljegyzéseket is, melyek Kvirin püspök szenvedéséről szólnak. Ez a Diocletianus-féle keresztényüldözés idejére esik. Ebből a korból, csak egyetlen vértanú neve maradt fenn számunkra, amely Savariához kötődik: Szent Kvirin sisciai vértanú püspök neve. Ezt a nevet a hívek részéről nagy tisztelet övezte a késő ókortól napjainkig, főleg északnyugat Itáliában. Számunkra a vértanú püspök felfedezése a Szombathelyi Egyházmegye alapításához kapcsolható, és első püspökének, Szily Jánosnak köszönhető.

Azóta Szombathelyen a vértanú püspök tiszteletére épült a szaléziak temploma. Újabban az önkormányzat is kiveszi részét tiszteletének és hősies helytállásának terjesztésében. Ezt bizonyítja, hogy minden évben június 4-én ünnepi koszorúzási megemlékezést tartanak a Perint partján, vértanúságának feltételezhető helyén létesített emléktábla előtt. Számunkra Szent Kvirin neve ma is a keresztény hitben való hűséges kitartás példáját jelenti.

Szent Kvirin püspök szenvedésének történetét közvetlenül halála után jegyezték le. Ebből tudjuk, hogy üldöztetése már püspöki székhelyén Sisciában kezdődött. Ekkor hívei kérésére menekülni kénytelen, mert Maximus prefektus parancsot adott elfogatására. A katonák végül elfogták és Maximus elé állították. A prefektus felszólította, hogy engedelmességedjék a császár parancsának. Kvirin püspök azonban megtagadta, hogy a pogány isteneknek áldozatul tőmjént dobjon a tűzre. Maximus ezért börtönbe záratta. A püspök bilincseiben is hirdette a keresztény hitet. A börtönőrt, Marcellust megtérítette. A prefektus rövidesen Pannonia Prima Savariában székelő Amantius helytartóhoz küldte a foglyot, hogy ő ítélje halálra.

Amantius helytartó Savaria teátrumában felállított ítélőszékében nagy tömeg előtt hallgatta ki a püspököt. Majd ismételt megkísérelte rávenni arra, hogy áldozzon a pogány istenek képei előtt. Kvirin azonban állhatatosan kitartott keresztény hitében és megtagadta a pogány istenek képei előtti tőmjénáldozatot. Ezért a helytartó kimondta felette a halálos ítéletet.

Ezután követ kötöttek a nyakára és végighurcolták vele Savaria fórumán lévő császárkultusz főoltára mellett egészen a Sibaris (Perint) patakig, amelynek hídjáról a vízbe dobták. A keresztények a vértanú püspök testét kiemelték a vízből. Holttestét a scarbanciai (soproni) kapu melletti bazilikában temették el. Szombathely város története sok kiváló személyiséget mondhat magáénak. Szent Kvirin püspök a közös múlt legkorábbi időkből származó személyisége. Bár nem itt élt, de nemcsak nekünk, az új Savaria lakóinak mutat példát. Az áldozatok árán is vállalt hűség, a jellemzilárdtság és lelki erő mutatkoznak meg cselekedeteiben és döntéseiben.

Vajon mi milyen példát és nyomot hagyunk magunk után a világban? Érdemes lesz-e az utánunk jövő nemzedéknek követni azokat?